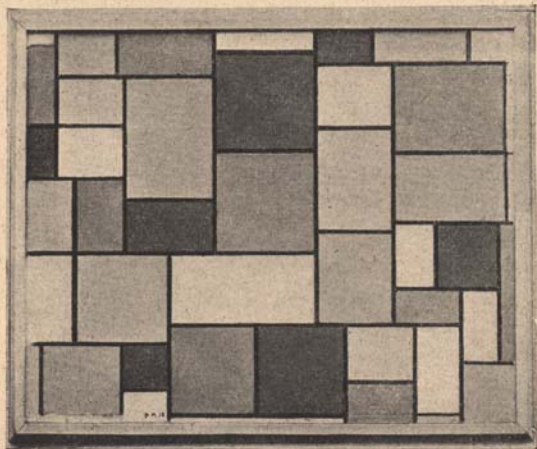

mede noodwendig gepaard gaande ontbinding van den ouden kunstvorm, zich op neutralen bodem in uiterste consequentie voltrok. Zoo vormde zich in Holland een kleine groep schilders, die, hetzij over Picasso, over Cézanne of de kunst van Van Gogh tot de vernietiging van den natuurvorm en hierdoor tot een andere rein-in-vlakheid-beeldende oplossing van het schilderij kwamen.

Deze nieuwe beeldingswijze is het tegenovergestelde uiterste van het schilderij geheel op de wijze der natuur: geheel op de wijze der kunst n.l. Eenerzijds de consequentie der kunstbedoeling, die immer bestond in het verkrijgen eener esthetische harmonie door evenwichtige verhouding, al was deze dan ook gebonden aan den uiterlijken natuurvorm. Anderzijds de radicale opheffing der traditioneele waarden als natuurlijke kleur, natuurlijke vorm; atmosfeer, perspectief enz. Het wezen van dezen nieuwen beeldingsvorm — of juister beeldingsuitkomst — der schoonheid is te definieeren

24. Piet Mondriaan. Kompositie (1918)